

עמ"ת 5232/02/24 - אלברט דוידוב (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 5232-02-24 דוידוב(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 507415/2023

לפני	כבוד השופט אריאל חזק
עוררים	אלברט דוידוב (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת ד' משעלי-ביטון), תיק 11739-12-23 מיום 20.12.23, במסגרתה נעצר העורר עד החלטה אחרת ונקבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו.

נגד העורר ושני נאשמים נוספים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של התפרצות לבית מגורים לביצוע גניבה, גניבה והחזקת מכשירי פריצה. בכתב האישום תואר בין היתר, כי בתאריך 19.11.23, נסעו העורר והנאשמים יחד ברכב, בהגעתם לבניין בו דירת המתלוננת, ירדו העורר ונאשם 1, ניגשו לדלת הדירה ופרצו את הדלת באמצעות כלי פריצה. בהמשך נכנסו השניים לדירה ונטלו מתוכה תכשיטים בשווי 80,000 ₪, כסף בשווי 160 שטרלינג, 700 אירו ו-20 פאונד סקוטי. בהמשך, כוח משטרת עזר את רכבם של הנאשמים וברכב נמצאו כלי הפריצה ברכב.

בהודעת הערר ובדין מיום 8.2.24, טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד החלטה אחרת, חרף מצבו ברפואי, וכן טען הסנגור כי שגה בימ"ש קמא עת קבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של העורר.

הסנגור טען כי מדובר בתיק נסיבתי. לדברי הסנגור אין מחלוקת שאותה דירה נפרצה, כאשר המתלוננים לא היו בדירה. עוד טען הסנגור כי המתלוננת לא ידעה לומר את סוג הכסף שנגנב מבחינת השטרות ולא ציינה סוג שטרות השטרלינג, ומסרה כי יש אפשרות שהיו לה מספר שטרות של כסף סקוטי. הסנגור טען כי נאשם 3 נתפס כשבכיסו כסף סקוטי, וכשהחוקר שאל את מתלוננת האם ייתכן שמדובר בכסף סקוטי היא השיבה שיכול להיות. כמו כן, טען הסנגור כי אין ממצאים של ט.א. שעשויים לקשור את העורר לגניבה, וכי התכשיטים לא נמצאו ברכב. הסנגור טען כי העורר, כמו יתר הנאשמים, שמרו על זכות השתיקה בחקירתם. לדברי הסנגור גם טביעת נעליים שנלקחה לא העלתה כל ממצא וכי על דלת הדירה לא היו סימני פריצה והיא תקינה.

הסנגור טען כי למעט ההתקשרות שנמצאה בין העורר לבין נאשם אחר, לא נמצא דבר ואין כל עדות ישירה לכניסה לדירה, או חו"ד שקשורה לאופן ההתפרצות.

ביחס למצבו הרפואי של העורר, טען הסנגור כי מדובר בעורר שעבר השתלת כבד בחודש דצמבר 2022, וכי קיימות סכנות מהמחלה, בשל תרופות שהעורר נוטל שמחלישות את המערכת החיסונית בגוף, בפרט כשהעורר נמצא במעצר. לדברי הסנגור העורר הובהל לבית החולים לפחות 3 פעמים במהלך מעצרו.

הסנגור טען כי יש לשחרר את העורר לנוכח כך שהתשתית הראייתית אינה גבוהה, וכן בשל כך שמדובר בעבירת רכוש, כאשר תנאים מגבילים יוכלו לאיין מסוכנות העורר וכן בשל מצבו הרפואי הקשה.

מנגד, ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר.

ב"כ המשיבה טען כי מדובר בערר שני כאשר בערר קודם, הסנגור הסכים למחיקת הערר לאחר שמיעת הערות בימ"ש.

ב"כ המשיבה טען כי בנוגע לראיות לכאורה, אין מחלוקת שמדובר בתיק נסיבתי, וכי העורר לא נראה בדירה.

לטענת ב"כ המשיבה כלל הראיות הנסיבתיות יחד שתיקתו של העורר בחקירה, מובילים למסקנה שהעורר ויתר הנאשמים הם אלה שהתפרצו לכאורה לדירת המתלוננים.

ב"כ המשיבה ביקש להפנות לדוחות העוקבים שממקמים את העורר והנאשמים האחרים בבניין 186 ואחריו בבניין 182 בו מתגוררת המתלוננת. בנוסף, טען ב"כ המשיבה כי מעדות המתלוננת עלה כי היא לא היתה בדירה בין השעות 11:00 - 13:00, כשבזמן הזה נגנבו מביתה תכשיטים בשווי 80,000 ₪, ושטרות כסף.

ביחס לטענת ההגנה כי דלת הדירה תקינה, טען ב"כ המשיבה כי בחוו"ד נכתב שכלי הפריצה שנמצאו ברכב יכולים לשמש להתפרצות ולפתיחת צילינדר בלי לגרום לו נזק.

בכל הנוגע לטענות בדבר העדר ראיות לכאורה, טען ב"כ המשיבה כי שתיקתו של העורר ואי מתן הסבר להימצאותו שלו ושל האחרים במקום מחזקים הראיות לכאורה כנגדו וניתן לומר שבתיק זה, קיימות ראיות לכאורה באופן מספק לשלב זה.

ביחס לעילת המעצר, ביקש ב"כ המשיבה להפנות לרישום הפלילי של העורר שכולל הרשעות בעבירות התפרצות, הפרת הוראה חוקית, כשההרשעה האחרונה הינה מ-4/22 שם נדון העורר ל-9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, וכן קיימים לחובתו מאסרים על תנאי. בנוסף, טען כי לחובת העורר גם הרשעה בעבירת סחר בסמים ועוד הרשעות.

ב"כ המשיבה טען כי בעניינו של העורר הוגשו שני תסקירי שירות המבחן שלא המליצו על השמתו במעצר בית או בפיקוח אלקטרוני, שכן העורר מתקשה לכבד גבולות חיצוניים, ולהציב לעצמו גבולות פנימיים, צוין גם כי העורר לא נרתע מעונשים קודמים ומהליכים קודמים. ביחס למפקחים שהוצעו ציין שירות המבחן שהמפקחים שהוצעו נוטים להזדהות עם העורר ועם קשייו הבריאותיים, והם מוגבלים ביכולתם להשפיע על הבחירות שלו.

ביחס למצבו הרפואי של העורר, טען ב"כ המשיבה כי המצב הרפואי הנתון לא הפריע לו לבצע לכאורה את העבירה המיוחסת לו.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

מדובר על מקרה בו הראיות לכאורה העומדות כנגד העורר הן ראיות נסיבתיות.

יחד עם זאת, עיון בחומר הראיות בכל הנוגע להודעת המתלוננת באשר לשטרות הסקוטיות שהוחזקו על ידה, מעלה כי, בשיחה עם החוקר רן כרמלי ביום 19.11.23, ציינה המתלוננת הגב' רינה גלרמן שהיא היתה **"באירלנד וסקוטלנד בחודש אוגוסט, חזרה עם סכום קטן של סטרלינג, לא זוכרת כמה כסף נגנב ..."**.

זאת ועוד, בהודעתה מיום 22.11.23 ציינה המתלוננת, כי **"נגנבו לי אולי 100 או 150 סטרלינג ..."** וכשנשאלה למה החזיקה בבית יורו וסטרילינג, השיבה **"מה שנשאר לי מטיוול אחרון בפינלנד בינואר האחרון ובקיץ האחרון הייתי בסקוטלנד"**.

בשיחה נוספת עם החוקר רן כרמלי מיום 29.11.23, צוין כי **"ישנה אפשרות שהיה לה שטרות של כסף סקוטי"** והיא הסבירה שבקיץ האחרון היא ובעלה ביקרו בסקוטלנד, וכשיצאה מהארץ נאמר לה לקנות סטרלינג שהוא כסף שכיר באנגליה וסקוטלנד. כן מסרה שבסקוטלנד ניתן לשלם בסטרלינג, ועודף מתקבל בסטרלינג או בכסף סקוטי, ולכן ישנה אפשרות שהיה ברשותה גם כסף סקוטי.

כלל העובדות מעלות כי אמנם אין מדובר בראיה וודאית ברמה הגבוהה ביותר האפשרית לכך שהשטרות שייכים למתלוננת, ואולם מדובר בראיה ברמת הסתברות גבוהה בהחלט, לאור כלל הדברים שצוינו לעיל, ולאור העובדות שיפורטו באשר לסחירות אותן שטרות במדינת ישראל.

העובדה שהכסף נתפס בסופו של דבר בידיו של משיב 3 (אבנר) בעת מעצרו ולא בידי העורר, מפחיתה אמנם במעט מכוח הראיה כנגד העורר, אך מדובר בהפחתה מינורית ביותר מאחר ושלושת הנאשמים שהו בבניין שבו מצויה הדירה שנפרצה, ושלושתם שהו כשעה לאחר מכן באותו רכב בעת שנעצרו.

העובדה שלא נמצא ט.א של המתלוננת ובעלה על השטרות אינה מעלה ואינה מורידה, בשל האפשרות שהשטרות נמסרו בין שטרות אחרים. חשוב לציין כי בשלב זה אין הסבר, לא של העורר ולא של אותו אבנר, להימצאות הכסף בכיסו של אותו משיב 3.

זאת ועוד, מתוך מסמך שערך החוקר קובי בן הרוש, מיום 28.11.23, (מסמך פג') עולה כי ביום האמור הלך לדואר ישראל להפקיד כסף זר מסוג פאונד שהיה בתוך שקית מז"פ (הכסף שנתפס במסגרת החקירה) ולאחר שהעביר את הכסף לפקיד שעבד באשנב בדואר, הפקיד אמר לו שהעביר כסף סקוטי והפקיד **"לא יכול לקבל את זה"**.

כן צוין כי הוא והחוקר רן כרמלי ניגשו לבעלי סוכנות "צ'יינג'", מר רפי גואלי, וזה אמר להם שכסף סקוטי הוא לא כסף סחיר בארץ, ורוב הנוסעים לסקוטלנד רוכשים את הכסף הסקוטי שם.

עדות החוקר שפנה לסניף הדואר ונדחה בנסיובו להפקיד שטר הפאונד הסקוטי שנתפס, היא ראיה בתיק.

ספק (מסויים) אם ניתן לקבל טענת ההגנה שמר גואלי האמור אינו יכול להיחשב כמומחה בענייננו, ואולם מר גואלי אינו עד תביעה וגם לא הוגשה כל חוות דעת מטעמו או מטעם כל גורם אחר בענין.

אעיר לענין זה כי לאור טענת נדירות השטרות שהוחזקו, על פי הטענה, בידי המתלוננת ניתן לומר כי מדובר בארוע שונה מהארוע שנדון בבש"פ 10680/06, הרוש נ' מדינת ישראל, אליו הפנה הסנגור. יודגש כי לשאלה אם מדובר בכסף סחיר בישראל יש בוודאי חשיבות אך לא חשיבות דרמטית ומוחלטת, וזאת בשל כך שלצורך הערכת "נדירות" השטר בישראל, די אם נביא בחשבון את הידיעה שמדובר בכסף סקוטי שבדרך כלל אין עושים בו שימוש תדיר בארץ.

באשר לדוחות העוקבים - על פי החלטת בית משפט קמא ועל פי דוחות העוקבים, המשיבים וביניהם העורר נראו יוצאים מבאר שבע בשעת בוקר. העורר זוהה ברכב שכור שהושכר על שמו של המשיב 1. בהמשך הגיעו המשיבים לקרית גת בשעה 11:57, אז יצא מהרכב גבר לבוש חולצה בצבע ירוק, שזוהה בהמשך כדודוב אלברט (העורר). העורר נראה מתהלך בין בנינים 182,184 ו-186, 188, ובהמשך בשעה 12:45 נראה בקומה השלישית של בנין 182, יורד לכיוון הקומה השניה, ויודגש כי הדירה שנפרצה נמצאת באותו בנין (182) בקומה הראשונה.

אכן אין ראיה ישירה לכך שהעורר שהה בתוך הדירה שנפרצה, ואולם הימצאותו בקומה השלישית של הבנין יורד, ביחד עם מעורב נוסף, לכיוון הקומה השניה, כאשר אינו מתגורר כלל בעיר קרית גת, ואינו מסביר את פשר המצאותו במקום, מחזקת בהחלט את הקשר בינו לבין הדירה שנפרצה, (קשר שיבחן על רקע יתר הראיות). לעובדה שמדובר בדירה שנמצאת מתחת למקום בו נמצא העורר ולא מעל המקום בו נמצא אין כל משמעות.

בשעה 13:31 נעצרו שלושת המעורבים ברכב בו הגיעו לקרית גת.

לטענת ב"כ העורר, יש לתת משקל לכך שאין כל ממצא פורנזי הקושר את העורר לכלי הפריצה או לכסף שנתפס על המשיב 3 וכן יש לתת משקל לעובדה שהרכב השכור גם הוא אינו על שמו של העורר, ומשום כך גם החפצים ברכב אינם קשורים באופן ישיר לעורר.

אין לקבל טענה זו -משנמצא העורר ברכב ביחד עם אחרים וברכב נתפסו כלי פריצה, כאשר יושבי הרכב שהו כ-40 דקות לפני כן בסביבת בית שנפרץ, אין לומר כי לא ניתן לייחס לעורר כל קשר לאמצעי ההתפרצות שנמצאו ברכב, או לשטר שעל פי הטענה אינו סחיר בארץ.

יודגש לענין זה כי בדוח פא' שבחומר החקירה מצוין, בין היתר, כי בחזקת העורר נמצא מכשיר טלפון מס' 84543003, ובמערכת ה"טלגרם" נמצאה שיחה בה נשלח אליו סרטון של כלים לפריצה, ובהמשך ישנה קבלה שנשלחת אליו ולאחריה שולח איש הקשר קישורים ל"יוטיוב" לשימוש בכלי פריצה.

עוד יש לציין כי במחקרי תקשורת שבוצעו נמצא כי ישנה התקשרות בין הטלפון שנתפס ברשות העורר לבין המשיב 3 שברשותו נתפס השטר הסקוטי.

יודגש לענין כלי הפריצה כי העובדה שאין עדות ישירה להתפרצות לדירה אינה פועלת לטובת העורר (כטענת הסניגור) אלא נגדו, וזאת לאחר שבחוות דעת המצויה בתיק צוין, כי כלי הפריצה שנמצאו ברכב (בו נתפסו העורר והאחרים)

יכולים לשמש להתפרצות ולפתיחת צילינדר בלי לגרום נזק. עובדה זו שלפיה הדירה נפרצה (המתלוננת ציינה כי עזבה דירה נעולה, וכשחזרה היתה הדלת פתוחה) בלא הותרת עקבות על הצילינדר בדלת, בצירוף העובדה שהעוררים נתפסו זמן קצר לאחר ההתפרצות, כשבחזקתם כלים ייחודיים שאיפשרו התפרצות בלא גרימת נזק לצילינדר, יחזקו הראיות נגד העורר.

לעובדה שהתכשיטים שנגנבו לכאורה לא נמצאו ברכב אין משמעות בעלת משקל.

יוטעם בנוסף כי העובדה שהעורר בחר לשמור על זכות השתיקה ולא להשיב עניינית לשאלות שנשאל תחזק את הראיות הממשיות לכאורה העומדות כנגדו, ויוגש גם כי בהחלטת בית משפט קמא מצויינות ראיות נוספות, שפירוטן הוא מעבר לנדרש, שמחזקות אף הן התשתית הלכאורית כנגד העורר.

מסכנות וחלופת מעצר

מדובר בעורר בעל עבר פלילי מכביד. העורר הורשע בשנת 2022 בעבירות של התפרצות למגורים והחזקת מכשירי פריצה ונדון ל-9 חודשי מאסר. בשנת 2019 הורשע העורר בעבירת סחר בסמים ונדון ל-3 חודשי מאסר, ובשנת 2016 הוא הורשע בעבירת הפרת הוראה חוקית. בשנת 2011 הורשע העורר בעבירת התפרצות והחזקת מכשירי פריצה ונדון ל-16 חודשי מאסר. באותה שנה הורשע העורר בבריחה ממשמורת חוקית, ובשנת 2007 הוא הורשע בעבירות התפרצות לדירה גניבה וקשירת קשר לפשע ונדון ל-23 חודשי מאסר.

כנגד העורר עומד גם מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוא בר הפעלה.

בנוסף עומדים כנגד העורר 2 כתבי אישום המתנהלים בעניינו גם כעת, האחד בעבירות התפרצות למגורים והחזקת מכשירי פריצה, בת.פ. 19668-03-23 בבימ"ש השלום באשקלון, והשני בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלי פריצה, בת.פ. 28115-12-22 בבימ"ש השלום בתל אביב.

בעניין העורר הוגשו שני תסקירים. בתסקיר מיום 22.1.24 צוין כי הוא כבן 42, שעבר ניתוח השתלת כבד בשנת 2022 והוא בעל נכות בשיעור 100%. שירות המבחן ציין כי התרשם כי השיח שמנהל העורר הינו מגמתי ומטשטש כשהעורר מרוכז בקשייו הבריאותיים.

צוין כי ההתרשמות היתה שהעורר מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות עבריינית מופנמים, והוא נעדר מסגרת מארגנת בחייו.

פורטה הימנעותו של העורר במהלך השיחה עמו להעמיק בנסיבות מעצרו, ובדפוסי השליליים, וצוין כי העורר לא נרתע מסנקציות עונשיות קודמות שהוטלו עליו והוא מאופיין בקושי בהצבת גבול פנימי.

שירות המבחן בחן שלושה ערבים, בת זוגו של העורר, אביו איגור דוידוב ואחיו אריאל דוידוב, וצוינה התרשמות מנטיית הערבים למזער מעומק הבעייתיות המתמשכת של העורר, תוך הזדהות עם קשייו הבריאותיים וצמצום החשש מאפשרות התנהגות בעייתית מצידו. צוין כי בשל כך יתקשו הערבים לזהות מצבי סיכון ולהוות גורמי סמכות משפיעים, והם אינם מתאימים לשמש כמפקחים. שירות המבחן לא בא בהמלצת שחרור.

בתסקיר מיום 31.1.24 שנועד לבחון אפשרות מעצר בפיקוח אלקטרוני, תחת המערך הפיקוחי שהוצע, צוינו קשיים משמעותיים אצל העורר לכבד גבולות חיצוניים ולהציב לעצמו גבולות פנימיים, והימנעות מלהעמיק בנסיבות מעצרו.

צוין כי המפקחים המוצעים נוטים להזדהות עם העורר ועם קשייו הבריאותיים, והם בעלי יכולת מצומצמת להשפיע על בחירותיו ויתקשו לזהות מצבי סיכון.

שירות המבחן ציין כי הוא ספקן באשר לאפשרות מעצרו של העורר בתנאי איזוק, והוא אינו ממליץ על מעצרו בתנאי איזוק אלקטרוני.

הראיות לכאורה העומדות כנגד העורר ועברו הפלילי מציגים עורר שמקים חשש מסוכנות ממשית.

העורר מצידו הציג מסמכים התומכים בטענה שבשנת 2022 עבר ניתוח השתלת כבד, אולם לא מצאתי כי מצבו הרפואי מצדיק שחרורו, זאת לאור הסיכון הנשקף ממנו, עברו הפלילי, היעדר יכולת הפיקוח, גם אם יתווסף לכך איזוק אלקטרוני והכלל לפיו באפשרות שב"ס לדאוג לבריאותם של האנשים המצויים תחת פיקוחו. (ר' בש"פ 3211/15 פלוני נ' מדינת ישראל). ב"כ המשיב הטיל ספק ביכולת שב"ס לספק הטיפול הרפואי לו הוא זקוק בבית המעצר, ויובהר כי חובה על שב"ס לספק את מלוא הטיפול הרפואי לו נזקק המשיב, ולעניין זה יובהר כי ככל שהדבר לא נעשה, ניתן לפנות בעתירת אסיר מתאימה.

כידוע **סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה במקרים חריגים ומטעמים כבדי משקל**, ובענייננו לא מצאתי טעמים שיאפשרו סטייה מההמלצות שירות המבחן. יודגש כי עניינו של העורר הובא בפני שירות המבחן בפעם האחרונה לצורך בחינת מעצרו באיזוק אלקטרוני, אולם בתסקירו האחרון דחה שירות המבחן גם אפשרות זו.

לאור כל זאת הערר נדחה.

ניתן היום, 28 בפברואר 2024, בהעדר הצדדים.

אריאל חזק, שופט